

og derfra gaar det gennem forskellige Graduationer for Købstæder og købstadlignende Bebyggelser, ligesom i forskellige andre Love, ned til 1,100 Kr. paa Landet. For ugifte er de tilsvarende Tal 1,500 og 800 Kr. Børnetillæget er foreslaaet forhøjet lidt. For det første Barn gives der 200 Kr., for hvert af de følgende 150 Kr. Med Hensyn til de Medlemmer, hvis Indtægt og Formue senere maatte stige over Grænsen, bestemmes det, at de skal have Ret til at blive i Sygekasserne mod selv at betale i alt Fald saa meget mere i Præmie, som Statens Tilskud andrager. Lad os tage det Eksempel, at en Arbejder her i København kommer op paa 1,850 Kr.; han skal saa betale 2 Kr. mere og et $\frac{1}{5}$ højere Præmiebeløb. Sygekassen som saadan faar nøjagtig den samme Betaling, Staten kommer ikke til at yde noget Tilskud til et saadant Medlem, og Kassens øvrige Medlemmer vil ikke lide noget Tab, idet Sygekassen ikke mister dette Medlems Kontingent, og heller ikke kommer de til at undrede yderligere Præmie, idet vedkommende vil komme til at betale saa meget mere, som Statstilskuddet androg. Selv om det ikke er noget stort Antal, der her er Tale om, vil det at kunne blive i Sygekasserne have sin Betydning, ikke alene for de paagældende selv, som maaske i mange Aar har ydet Bidrag og nu er kommet op i en Aldersklasse, hvor de ikke kan blive Medlemmer af private Sygekasser, men ogsaa af den Grund, at jo højere Alderen er, desto større er Sandsynligheden for, at de paagældende faar Brug for Sygekassens Bistand, idet de er mere udsat for at blive syge og som Følge deraf arbejdsudygtige.

Jeg tør ikke gaa videre ind paa Enkelthederne i Lovforslaget, men skal anbefale det til Tingets velvillige Behandling. Jeg tror at turde sige, at det imødeses med stor Forventning af sygekasseinteresserede Folk Landet over; navnlig ønskes der, at der paa det af mig sidst nævnte Punkt maatte kunne naas en Ordning, hvorefter man kunde undgaa at understøde af Sygekasserne saadanne Medlemmer, som har betalt deres Bidrag i en Række Aar, men som har tjent sig op til en større aarlig Indtægt og til en Formue paa over 5,000 Kr. Navnlig af Hensyn til dette Punkt er der Grund til at fremskynde Behandlingen af dette Lovforslag, saaledes at vi i denne Rigsdagssamling kunde naa til en tilfredsstillende Ordning.

Jeg kommer derefter til Lovforslaget om *anerkendte Arbejdsløshedskasser*, der er en Følge af en Bestemmelse i Loven

af 9. April 1907; hvorefter Forslag til Revision skal forelægges for den i 1912 sammentrædende ordentlige Rigsdag. Jeg har ikke kunnet undgaa at lægge Mærke til, at Arbejdsløshedskasserne hos Befolkningen i Almindelighed ikke har nydt saamegen Anerkendelse eller saa stor Paa-skønnelse og Forstaaelse som f. Eks. Sygekasserne. Jeg tror, at der i Befolkningen i Almindelighed hersker nogen Misforstaaelse med Hensyn til, hvorledes Arbejdsløshedskasserne er grundlagt, og hvorledes de virker. Jeg har benyttet enhver Lejlighed til at gøre opmærksom paa, at den Opfattelse, som jeg har mødt mange Steder, at de arbejdsløse faar Understøttelse af Staten og af Kommunen og dermed Punktum, ikke er rigtig, thi de maa selv betale langt det meste. I Aaret 1911—12 har Medlemmernes eget Bidrag i de Kasser, vi har — jeg skal om lidt gøre Rede for Kassernes Udvikling — været 1,306,139 Kr. i Præmie. Medlemmerne har altsaa ikke uden videre Adgang til at tage af Statskassen. Statstilskuddet er ganske vist meget stort, ca. 800,000 Kr., men Medlemmerne har dog altsaa selv betalt ca. $1\frac{1}{3}$ Mill. Kr. for at faa Understøttelse. Til Trods for, at Arbejdsløshedskasserne kun har bestaaet et kort Aaremaal, har der dog vist sig en stor — og jeg drister mig til at sige: en glædelig Udvikling. Man begyndte i 1907—08 med 34 anerkendte Kasser og med 70,449 Medlemmer, hvis samlede Bidrag var 300,153 Kr. Ved Udgangen af 1911—12 var man oppe paa 53 Kasser med 111,100 Medlemmer og med et Bidrag som nævnt af ca. $1\frac{1}{3}$ Mill. Kr. Men ogsaa Statstilskuddet er steget betydeligt. Det var til en Begyndelse med et rundt Tal 150,000 Kr., i Aaret 1911—12 var det, som anført, over 800,000 Kr., og for indeværende Aar bliver det efter de Beretninger, vi har modtaget, 822,536 Kr. 15 Øre.

Jeg har heller ikke ved Lovforslaget om anerkendte Arbejdsløshedskasser fundet det rigtigt at foreslaa Forandringer i selve Grundlaget, men nægtes kan det ikke, at der er visse Omraader, hvor Ændringer maa siges at være paakrævet. For det første maa vi, naar vi i Sygekasseloven optager Bestemmelse om, hvem der kan blive Medlem, gøre det tilsvarende i Loven om Arbejdsløshedskasserne, og der er i Lovforslaget derom indsat nøjagtig de samme Bestemmelser som de, der er foreslaaet at skulle gælde for Optagelse i Sygekasserne — dette behøver jeg derfor ikke at opholde mig ved. I øvrigt